

4. WASTE SAFE 2015. U BANGLADEŠU

Profesorica Veleučilišta Velika Gorica u interkontinentalnoj misiji

DAVID JOLIĆ

Organizator 4. eventa Waste Safe 2015. (4. internacionalna konferencija o zbrinjavanju otpada) u Bangladešu bilo je Sveučilište u Khulni, Fakultet tehnologije i inženjerstva (Khulna University of Engineering and Technology), na kojem je sudjelovalo 150 akademika iz 11 država Europe i Azije, od kojih je njih 70 imalo prigodu s govornice prezentirati svoje radove o sve većem problemu zbrinjavanja otpada i pojavama vezane uz taj sveopći globalni problem.

Profesorica Veleučilišta Velika Gorica prof.dr.sc. Sanja Kalambura je u ekskluzivnom razgovoru za Reporter otkrila neke detalje vezane za njeno sudjelovanje na 4. Internacionalnoj konferenciji u Bangladešu, od 14. do 18. veljače 2015. godine. (Sveučilište u Khulni ima tri fakulteta i 10.000 studenata.)

● Kako ste se Vi našli u tom respektabilnom društvu?

Dobila sam poziv od prof.dr.sc. Mohammada Alamgira, rektora Sveučilišta, da budem član znanstvenog odbora konferencije Waste safe. Rado sam se odazvala pozivu, jer jednostavno nisam mogla odoljeti novom izazovu. Poziv od strane organizatora je jednim dijelom i rezultat mog boravka na Sveučilištu u Padovi 2014. godine, gdje sam predavala na katedri prof. Cossu-a. Profesor Cossu je jedan od pet najvećih svjetskih stručnjaka u području gospodarenja otpadom te je nastavak suradnje bio veliko priznanje kako meni osobno tako i Veleučilištu Velika Gorica.

● Vaša uloga?

Bila sam član Predsjedništva Konferencije u kojem su još participirali: prof. Muhammed Alamgir, prof. Raffaello Cossu (Padova, Italija), prof. Echard Kraft i prof.

Sanja Kalambura i Mohammed Alamgir

Sraz starog i suvremenog u centru Khulne

Liz Bachhuber (Weimar, Njemačka), prof. Toshihiko Matsuto (Hokkaido, Japan) i Administrator of Khulna District mr. Shekh Harunur Rashid.

● Vaš doprinos Konferenciji?

U koautorstvu s dr.sc. Aleksandrom Raczom, dekanom Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu i Dejanom Kalamburom napisala sam rad o važnosti edukacije u području otpada i zaštite okoliša te rad o načinima i modelima financiranja projekata iz područja otpada. Na konferenciji je moj rad o edukaciji u području otpada bio prvo, uvodno, plenarno predavanje koje je za ovu zemlju koja se bori s problemima otpada od vrlo velike važnosti. Problem otpada je jedno od osnovnih pitanja kojim se danas bave sve zemlje na našoj planeti, razvijene i one manje razvijene. Razvijene zemlje se susreću s problemima odabira i prihvaćanja tehnologija, dok zemlje u razvoju, poput Bangladeša, imaju prvenstveno sanitarno zdravstvene probleme. Kako otpad nastaje kao posljedica svih naših aktivnosti, a neprimjerno postupanje s otpadom značajno ugrožava ljudsko zdravlje i

Sto pedeset akademika iz Europe i Azije na 4. Waste Safe

Međunarodna konferencija u Bangladešu (Khulna, 2015.)

ekosustave, te predstavlja gubitak resursa poput materijala i energije od velike je važnosti upravo educiranje svih nas o navedenim problemima. Koliki će biti taj utjecaj ovisi o količini i svojstvima otpada te načinu na koji se njime gospodari. Okvir za razvoj uspješnog sustava gospodarenja otpadom kao i izrade strategija gospodarenja otpadom određuje zakonodavac. Zanimljivo je da u Bangladešu ne postoji sustavno strateško planiranje razvoja sustava gospodarenja otpadom iako se stanovništvo bavi reciklažom i oporabom gotovo u kućnoj radinosti.

● Konceptija Konferencije?

Međunarodna konferencija Waste safe bila je koncipirana tako da je pokrila područje o problemima otpada, zdravlja i sigurnosti. Temeljne kategorije su bile: 1. Opći principi gospodarenja otpadom, 2. Gospodarenje opasnim otpadom, 3. Tehnološki otpad i mulj, 4. Odlagalište, kompostiranje, obrada, 5. Recikliranje.

● Buduća suradnja?

Uzimajući u obzir činjenicu da je odlazak na istočna tržišta zapravo otvaranje vrata za on line studijske programe mišljenja sam da je ono od velikog značaja za promociju Veleučilišta Velika Gorica. Posebice stoga što su pojedini studijski programi kao Upravljanje u kriznim uvjetima prilično interesantni za taj dio svijeta. S prof. Alamgirom, koji je ujedno i rektor Sveučilišta u Khulni, dogovorena je suradnja na izradi curriculumu za predmete koji bi bili vezani uz zaštitu okoliša i otpad te održavanje tematskog predavanja o otpadu preko video veze. Nadamo se skoroj realizaciji.

● Impresije o Bangladešu?

Vrijeme boravka u Bangladešu je bilo popraćeno jakim sigurnosnim mjerama budući su u to vrijeme bile prilično oštre borbe između političkih frakcija.

No, to nije umanjilo doživljaj samoga grada. Khulna je grad u kojem se živi cijeli dan i noć, iako

Sanja Kalambura

Rođena u Zagrebu, gdje je završila osnovnu školu i V.gimnaziju. Diplomirala je 1997. na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (kemija). Nakon toga sedam godina je stjecala iskustvo radeći u dvije tvrtke, a od 2004. do 2007. radila je kao voditelj i koordinator odjela zaštite okoliša u Fondu za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost. Koautor i autor je 8 udžbenika od čega je jedan Sveučilišni udžbenik. U akademskoj godini 2004./2005. upisala je Sveučilišni interdisciplinarni doktorski studij, a 2009. je stekla naziv doktorice znanosti iz biotehničkih znanosti, područje poljoprivreda (agronomija), grana zaštita okoliša. Znanstveno i stručno se usavršavala u Švedskoj 2004. i 2005. U znanstveno zvanje znanstvenog suradnika izabrana je 2011. godine, a u naslovno-nastavno zvanje docenta 2013. godine. U nastavno zvanje profesora visoke škole izabrana je 11. svibnja 2010. godine. U trajno zvanje profesora visoke škole izabrana je u ožujku 2015. Autor i koautor je 73 znanstvena i stručna rada te 14 elaborata iz struke. Član je HAZU-a gdje vodi sekciju za gospodarenje otpadom unutar Znanstvenog vijeća zaštite prirode. Član je International Waste Working Group (IWWG) čije je sjedište u Padovi i mnogih drugih udruženja. Od stranih jezika tečno govori engleski, a služi se i španjolskim. Na Veleučilištu Velika Gorica zaposlena je od 2003., do 2008. kao honorarni predavač, a od te godine sa stalnim zaposlenjem. Predavač je i na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu.

je prosječnom Europljaninu teško shvatiti njihov način življenja.

Sve se odvija na cesti: jede, pije, trguje, smije, plače...

Siromašna je to zemlja, u cijelosti podijeljena, od onih najsiromašnijih do onih koji su pripadnici visokog sloja društva. Imala sam prilike vidjeti oboje. Siromašnih je puno više, ali ne prose. Veseli su, ponosni na svoj jezik i pismo za koje su se krvlju borili. Iako su nam domaćini Konferencije govorili da prema strancima nisu baš uvijek blagonakloni moram priznati da to nismo osjetili niti u jednom trenutku.

Vrijeme boravka je bilo pre kratko za doživjeti u cijelosti zemlju, no upoznati ljude je upoznati upravo dašak zemlje. Jednostavni su, otvoreni, srdačni i sretni u svemu onome što imaju odnosno nemaju.